

Vil De ikke tilskynde Deres Mænd til at sende Repræsentanter og hjælpe til at skabe levende Interesse for Sagen? Maa vi ikke nok stole paa Deres Samarbejde i Retning af at gøre det til en Samling af Tusinder af Lutheranere, hvis Indflydelse vil føles i Nationen og blive skattet af Kirken?

Med Tak for Deres Interesse og Hjælp

The Lutheran Brotherhood of America.

P. O. Bersell,

Vice-Præsident.

A. B. Leamer,

Sekretær.

Danmark

Ministeriets Politik i Spørgsmaalet om tredje Zone. Det fremgaar ikke direkte af den offentliggjorte Erklæring fra det konservative Folkeparti, skriver „Natt.” af 30. Juni, at dettes Udtræden af det politiske Forhandlingsudvalg skyldes ogsaa andre Aarsager end Hr. H. P. Hanssens Udnævnelse til Minister.

Imidlertid er Forholdet det, at Fremgangsmaaden i denne Sag blev — som vi forleden skrev — Draaben, der fik Bægeret til at flyde over. Men selv om denne Tilslættelse af alle Hensyn ikke havde fundet Sted, er det sandsynligt, at det konservative Folkeparti havde sprængt Forhandlingsudvalget.

Man havde nemlig Lørdag, den 28. Juni sat sig for, at kræve klar Besked om Ministeriets Holdning i Paris, og de Oplysninger, paa dette Omraade, som man i Mødet aftvang Hr. Scavenius, var af en saadan Natur, at det konservative Folkeparti i hvert Tilfælde ikke vilde være medansvarligt for Regeringens Handlemåde gennem Repræsentanter i det politiske Udvalg.

Det, man først og fremmest ønskede Klarhed over, var den danske Gesandt i Paris, Kammerherre Bernhofts Handlinger under den sidste Del af Fredskonferencen og de Instruktioner, Gesanden har faaet fra København.

Herom oplystes bl. a., at Hr. Scavenius skyndsomt har telegraferet en Tale, som Hr. Niels Neergaard i sin Tid holdt i det politiske Udvalg — og som gik stærkt imod Afstemningen i tredje Zone — til Kammerherre Bernhoft. Referatet var ikke ledsaget af Instruktioner, og det blev afsendt med Hr. Neergaards Billigelse. Der er megen Misforståelse — ogsaa i Venstre — med den Maade, hvorpaa Taler benyttedes. Men da Hr. Neergaard som sagt havde tilladt, at Taler blev benyttet, var der ikke her faste Holdepunkter for Bedømmelse af Ministerens Politik.

Derimod maatte Hr. Scavenius — trængt haardt fra konservativ Side — indrømme, at Kammerherre Bernhoft

overfor den amerikanske Ambassadør i Paris under Fredsforhandlingerne, Mr. White.

Det lykkedes ikke at faa fastslaaet, at dette er sket efter direkte Ordre fra Hr. Scavenius. Men det ligger i Sagens Natur, at vor Gesandt efter alt foreliggende maa have følt sig i Overensstemmelse med Udenrigsministeriet, da han protesterede. Ellers vilde han selvsagt ikke have foretaget — og gentaget — et saa opsigtsvækkende Skridt. Og yderligere blev det under Forhandlingen i Lørdags oplyst, at Hr. Scavenius har sendt Kammerherre Bernhoft et Telegram med Tak for hans hele Virksomhed under Fredskonferencen.

— Ved Forhandlingernes Begyndelse nævnte Lørdag krævede man fra konservativ Side Besked om, hvorfor Rømmingen af tredje Zone syntes opgivet

i det sidste Udkast til Fredstraktaten.

Hr. Scavenius lod imidlertid til at være lige saa forundret herover som Forespørgerne. Efter de Oplysninger, Udenrigsministeren senere maatte rykke ud med, var man imidlertid ikke mere forundret. Man skintede nemlig Omridsene af en ministeriel Politik, som meget godt kan forklare, at Rømmingen er „gledet ud” — og som ogsaa forklarer, at Hr. Scavenius kun vilde love at overveje, om der kunde gøres noget for at faa dette Forhold ændret, men ikke paatog sig at gøre et virkeligt Forsøg i den Retning.

Det danske Røde Kors i Wien og de hungrende Børn. Medens vi fortsætter vor Indsamling til de uheldige Børn i Wien, som det danske „Røde Kors” i Wien har paataget sig at bespise med Havregrod og Mælk en Gang om Dagen, skriver „Natt.” af 3. Juli, modtager vi nu og da Besøg af Læsere, der personlig vil overrække os deres Bidrag for samtidig at meddele os, at de har været i Østrig og med egne Øjne set den Elendighed, vi har fortalt om her i Bladet.

— Og det er saa langtfra, at De har overdrevet, sagde en bekendt Forretningsmand, vi talte med i Gaar, og som lige kom fra Wien — at De tvertimod har skildret Nøden med altfor svage Ord.

Jeg vil slet ikke tale om de voksnes Lidelser, sagde han — for jeg har ikke under Krigen haft Sympathi for Østrigernes og Tyskernes Færd. Men jeg kan ikke se andet, end at Børnene er uansvarlige, og de dør faktisk af Sult. Med et eneste Eksempel kan jeg give Dem et Begreb om, hvor forfærdende Tilstanden er: jeg har set en fattig Moedr med hule, udtærede Kinder sidde med sine to Børn paa en Stentræppe — og da hun havde givet det mindste Die, forsøgte hun ogsaa at mætte det ældste en Dreng paa fire, fem Aar, ved sit Bryst, fordi han græd af Sult.

Vor Meddeler fortalte andre Beviser paa den Nød, Børnene lider; og før han gik, udtalte han sin Glæde over, at vore Landsmænd, som gennem „Røde Kors” repræsenterer Danmark, har aabnet den Samaritan, de sultende Børn nu kan søge til en Gang om Dagen, saa længe Pengene rækker.

Sønderjyderne i Aalborg. En hjertelig Modtagelse. De 338 sønderjydske Krigsfanger, som „St. Thomas” forleden bragte til Aalborg fra Feltham-Lejren, har i Limfjordsbyen faaet den samme varme og hjertelige Velkomst, som tidligere Transporter har faaet i København, Odense og Aarhus.

Farten ind gennem Limfjorden blev et sandt Triumftog. Skibet havde hejst alle sine brogede Signalflag, begge Kyster var flagsmykkede, og mange Steder, hvor der var samlet Klynger af Folk, blev der raabt begejstrede Hurraer. Motorbaade og Lystsejlere fra Aalborg mødte „St. Thomas”, flagsmykkede og blomstersmykkede, og langs Kajen i Aalborg var samlet Folk i Tusindevis, der viftede og raabte Hurra og sang Fædrelandssange. Mange af Sønderjyderne havde Taarer i Øjnene, men de svarede med Hurraa og deres kære, danske Sange.

Da Skibet havde lagt til, bød Byens Borgmester dem velkommen paa dansk Jord, og kort efter var Landsmændene fordelt til deres Værter for at opleve nogle Dage med et Samvær og Fester, der længe vil mindes.

— Alle Fangerne er fra 1. og 2. Zone, oplyser „Aalborg Amtstidende”. En hel Del er fra Flensborg, og 70 kan ikke tale Dansk, men dog forstaa det. Af Samtaler med de tysktalende fik Bladet det Indtryk, at de var dansksindede. De var i det hele taget meget interesserede i Afstemningen, og H. P. Hanssens

Udnævnelse til Minister var en stor Sensation for dem.

Tilbage i Feltham-Lejren blev 160 Mand fra 3. Zone. Det var først Bestemmelsen, at de skulde have været sendt hjem med en af Transporterne, men da 3. Zone blev udelukket fra Afstemningen, maatte de desværre blive i England. Skuffelsen var grænseløs, siger Pastor Troensegaard-Hansen. Ved en Prøveafstemning „som Pastoren foretog, erklærede 158 af de 160 sig med Jubel for Danmark.

Høstudsigterne den 1. Juli. Statistiske Efterretninger” bringer i det 5. Juli udkomne Nummer et Overblik over Høstudsigterne, saaledes som de tegnede sig den 1. Juli efter Indberetning fra 90 Sagkyndige — sammenholdt med Indberetningerne af 14. Juni.

Paa Øerne har Regnen kendeligt bedret Udsigterne for alle Kornsorter, selv om det fra flere Egne meddeles, at den ikke endnu den 1. Juli havde formaaet at „bundbløde” Jorden. I Jylland er Fremgangen, trods rigelig Regn, mindre, end man vilde være tilbøjelig til at vente. Det koldere Vejrlig, som var Regnens Følgesvend, synes i Jylland at have hæmmet Væksten i langt føleligere Grad end paa Øerne.

Vintersæden, navnlig Hveden, tegner paa Øerne til Middelhøst eller lidt derover, medens der for Jylland endnu stadig er Udsligt til en Høst betydeligt under Middell, selv om der ogsaa her er sket nogen Fremgang, særlig for Rugen.

Vaarsæden tegner endnu ikke til Middelhøst. Dog har Fremgangen paa Øerne været saa betydelig, at de fleste Indberetninger herfra lyde paa Middell. Med Hensyn til Rodfrugterne oplyses det, at for Kartoffler, Gulerødder og Runkelroer er Udsigterne nærmest de samme som ved Midten af Juni, medens Sukkerroerne nu synes at staa noget ringere. Kaaalroer og Turnipsfrø viser en meget betydelig Fremgang.

For Agerhøst er Bedømmelsen med Hensyn til Mængdeudbyttet lidt højere end den 14. Juni. Kvaliteten er paa Øerne over Middell, i Jylland betydeligt under. Enghøets Mængdeudbytte viser nogen Fremgang, navnlig paa Øerne, hvor Kvaliteten er noget under Middell, medens den i Jylland er betydeligt under middell. Græsmarkerne viser stærk Fremgang, og Regnens Virkninger kommer nok til at gøre sig endnu mere gældende.

En Fosterfordrivelses-Affære. Ved 9. Kriminalkammer verserer for Tiden (30. Juni) en Sag mod en Jordemoder Fru Jørgensen, som er anklaget for gennem længere Tid at have praktiseret Fosterfordrivelse i større Omfang. Hun har en Tid lang været indlagt paa et Hospital her i Byen, fra hvilket hun imidlertid nu er blevet udskrevet.

I Anledning af denne Sag afrejser Assessor Ipsen, Protokolføreren og Overbetjent Reestrop i den nærmeste Fremtid til Sydsværrig. Det antages nemlig, at den Anklagede har begaaet en Række Fosterfordrivelse i forskellige Byer der. Med de svenske Domstoles Tilladelse vil der blive afholdt en Række Forhør i Sagen paa de forskellige Steder.

Præsteordinationen, Søndag den 6. Juli. En smuk Højtidelighed i Mariendalskirken. Helt ude paa det yderste Frederiksberg, paa Grænsen af Nørrebro, i den smukke Mariendalskirke, indviedes Formiddags den 6. Juli, fire teologiske Kandidater til Præstegæringen. Det var Johs. Vilh. Bitsch, beskikket til præsteviet midlertidig Medhjælper hos Sognepræsten ved Kingos Kirke, Jens J. P. Hjørland, beskikket til Sognepræst i Vetterlev-Hømlø, Christen L. Christensen, beskikket til Kaldskapellan i Vig-Asminderup, og Erik Hindsen-Nielsen, beskikket til præsteviet

midlertidig Medhjælper hos Sognepræsten for Torup Menighed.

Biskop Ostenfeld havde til Ordinationstekst valgt et Ord af I. Korinthierbrev og talte ud fra dette om de Vanskeligheder, der rejser sig for en ung Præst, naar han søger at opfylde Kravet om at være „en glad Giver” af Guds Ord overfor sin Menighed. — Vanskeligheder, som kun kan overvindes ved, at han selv sætter sig paa Modtagerens Plads i sit Gudsforhold, og giver videre af det, han selv har modtaget.

Efter at de fire Skriftsteder var læst op af Stiftsprovst Hoffmeyer, Provst Leth, Pastor Albeck og Pastor Thygesen, fulgte den højtidelige Aflæggelse af Præsteløftet med Haandspaalægelse og Bøn, og endelig fandt den fælles Altergang Sted, ved hvilken Pastor Albeck forrettede Tjenesten.

Gudstjenesten sluttede med „Mægtigste Kriste.” — „Natt.”

De danske Menigheder og de tyske Præster — det er et af de mange Problemer, som er dukket op i Sønderjylland, og som gentagne Gange har været fremme i den offentlige Debat.

I disse Dage (4. Juli) har Pastor Olfert Ricard, efter Anmodning af „Modersmaalet,” fremstaaet en klar og god Udtalelse om Sagen. Den nærmere Anledning er Pastor Tonnesens Redegørelse, og Pastor Ricard benytter Lejligheden til meget rigtigt at understrege, at hvad man maa have den tyske Kirke, er en „Udtalelse af oprigtig Anger, baade over Voldsfærd i Sønderjylland gennem disse 55 Aar, over den Jammer, som Krigen har ført over Verden, og for hvilken Tyskland efter vor Mening uimodsigelig har Hovedskylden, og over de Ugeringer, som blev øvet under selve Krigens Førelse, frem for alt mod Belgien og mod de Neutrale ved Undervandsbaadskrigen, — det er en saadan redelig og aaben Erkendelse hos de tyske Kristne og Præster paa deres Folks Vegne, som vi hidtil forgæves har lyttet efter. Dens Udeblivelse vanskeliggør allerede hin Følgeslutning fra Forsoningstanken til Forsonlighedstanken.”

De danske Sønderjyder har nu glædet sig til at høre Evangeliet af danske Mænd, bemærker Pastor Ricard videre. Og selv om de kunde overvinde alt Nag efter Hundreder af Naalestik, Krænkelser, Taktløsheder og Plumpheder fra de tyske Præsters Side, vilde det være for meget forlangt, at Danskerne med Glæde skulde vedblive at have som Sjælesørgere de gode, men uforstaaende Mænd, der netop under Udøvelsen af deres Kald har krænket og bedrøvet deres Menigheder.

Derfor maa vi ønske, slutter Pastor Ricard, at alle tyske Præster vil vise den Forstaaelse og Ærekerhed, at de følger Pastor Johs. Tonnesens smukke Eksempel og rejser længere mod Syd. Der hører de dog med Hjertet hjemme, og der skulde man ogsaa synes, at deres Folks og Kirkes Nød maatte kalde ad dem. Der behøves de nu haardt; men vi kan hjælpe os uden dem og klare os bedst uden dem.

Minister Stauning bliver Borgerrepræsentationens Formand Torsdag den 3. Juli skulde Borgerrepræsentationen vælge ny Formand i Stedet for den til Borgmester valgte Sekretær Anthon Andersen.

Som Forsamlingens største Gruppe er det Socialdemokraterne, der besætter Formandspladsen. Gruppen har nu truffet sit Valg. Det blev Minister Stauning, der overtog Stillingen som Formand for Københavns Borgerrepræsentation, af hvilken han har været Medlem siden 1913.

Der foreligger et Præcedens for, at en Minister sidder som Formand i Byens Raad. L. N. Hvidt, der var Formand for Borgerrepræsentationen i Aarene 1841—53, var Minister uden Portefeuille i Tiden 24. Marts—1. November 1848.

Dødsfald. En af Veteranerne fra vore slesvigske Krige, fhv. Viceinspektør ved Københavns Skolevesen, Kaptajn Ole Jensen Dahl, er afgaaet ved Døden i sit Hjem i København i en Alder af 89 Aar.

— Branddirektør, Justitsraad C. H. Clausen, Holsted, er død i en Alder af 70 Aar.

— Tidligere Byrådsmedlem og Direktør for Spare- og Laanekassen i Aarhus, Kancelliraad Nellemann, er afgaaet ved Døden, 83 Aar gammel.

— Folkevalgt Borgmester i Odense, Etatsraad J. I. Christensen, er pludselig afgaaet ved Døden, 66 Aar gammel. Den afdøde, der var belgisk Vicekonsul, beklædte en lang Række Tilidshverv.

— Tidligere Rektor ved Aalborg Kathedralskole Ankjær er ifl. „Nordj.” afgaaet ved Døden, 84 Aar gl.

— Torsdag Eftermiddag den 3. Juli, døde Konsul Chr. J. Fabricius i sit Hjem i Vesterby paa Skagen. Han havde i lang Tid været alvorligt syg af en Vattersotlidelse.

— Fhv. Bankdirektør, Krigsraad Elmgreen, Aarhus, er den 4. Juli afgaaet ved Døden, 72 Aar gl. Af døde, der var Veteran fra 1864, var Formand for Aarhusafdelingen af Selskabet De danske Vaabenbrødre og var dekoreret med Medaljen for Druknedes Redning.

— Prokurator M. F. Zahn i Kolding er efter længere Tids Svagelighed afgaaet ved Døden 83 Aar gl. Den afdøde, der var Ridder af Dannebrog, havde en Tid lang Sæde i Kolding Byraad.

— En af Danmarks kendte Forskere, Dr. Kr. Kalund, er afgaaet ved Døden i en Alder af 74 Aar. Et Savn ikke blot for den Videnskab, han dyrkede, men ogsaa for dem alle, der paa Biblioteket nød godt af hans reddebønes Hjælpsomhed.

Danmarks Afholdsforening. Aarsmødet i Aarhus. Aarhus, Søndag, den 6. Juli. Danmarks Afholdsforenings Aarsmøde aabnedes i Morges med en Gudstjeneste i Domkirken, hvor Pastor Wiese prædikede.

Kl. 10 samledes i den folkelige Forsamlingsbygning ca. 700 Delegerede samt en Kreds af særligt Indbudte, Gæster fra Sønderjylland, Medlemmer af Aarhus Byraad m. fl.

Direktør Peyrath bød de Delegerede og Gæsterne Velkommen. Han udtalte Haabet om, at Sønderjyderne ved næste Aarsmøde ikke vilde møde som Gæster,

men som Delegerede for Sønderjyllands Kreds under Danmarks Afholdsforening.

Borgmester Jacob Jensen bød Velkommen paa Aarhus Byråds Vegne og ønskede Afholdsbævegelsen Lykke med dens Arbejde i Fremtiden.

Regnskabsfører N. C. Nielsen oplæste en Prolog af Forfatteren Richardt Gandrup. Næstformand, Folketingsmand Kvist overtog derefter Præsidiat, idet Formanden Claus Johansen paa Grund af Sygdom var forhindret i at være nærværende. Kvist oplæste en Hilsen fra Kongen og Dronningen og motiverede et Leve for Hans Majestæt.

Han takkede Regering og Rigsdag for den Støtte, der var ydet Ædruelighedsarbejdet i det forløbne Aar og mindedes de i Aarets Løb afdøde fremtrædende Forkæmpere indenfor Afholdsbævegelsen, hvorefter han sluttede med et Leve for Afholdssagen.

Til Dirigent valgtes Folketingsmand Kvist, til Vice-dirigenter Borgerrepræsentant, Oversagfører Heilesen og forhenværende Trafikminister Jens Jørgensen.

Kassereren, Kancelliraad Schiøtt-Christensen, Lemvig, aflagde Regnskab, og Sekretær Adolf Hansen, Aalborg, aflagde Beretning over Arbejdet i det forløbne Aar. Medlemstallet er 64, 230 mod 66,675 i Fjor.

„Den sønderjydske Fond.” 19. Bidragsliste. Beløb indgaaede 18. til 24. Juni incl. (Beløbene er angivne i Kroner.) Overskud fra de københavnske Soldaterforeningers Fest for de hjemvendte Sønderjyder paa Stadion den 31. Marts 1919 164,89. Inds. i Nr. Nissum Præstegaard 40. Bager Hansen, Skovbølle, 10. Rind-Kalkat Menigheder 46. Gaardejer J. Nielsen, Kirkehyllinge, 10. Berlingske Tidende, 15. Bidrag, 593,50. Stefans Biografteater 24,25. Politiken, 16. Bidrag, 47,95. Foredrag Valdemarsdagens Nykøbing F. 30. Børnebazaren i Skee Merløse 25. Danske i Amoy 124,50. Missionær Wyff, Antung, 50. Ellen Hansen, Magleby, Møn, 10. Overretssagfører Johs. Kørner 25. Vildbjerg Nøvling Kirker 102,80. Thisted Amts Avis 7. Bidrag, 553. Dansk Bicycle Klub a. K. 5000. Ialt 6886,89. I. H. T. Bidragsliste I—XVIII Kr. 4,953, 952,39.

Ialt indgaaet Kr. 4,960,839,28. Grosserer Vald. Johansen, Hovedkasserer, Skindergade 31, København K.

Nyt fra Danmark.

Efter mere end et Aars Forløb har vi nu endelig atter faaet en Sending Bøger fra Danmark, hvoriblandt følgende:

N. P. Madsen: Husandagtsbog	\$3.00
„ „ „ „Ordet”	1.10
„ „ „ „Tabt og fundet”	1.00
Olaf. Ricard: „For os”	2.40
Olf. Ricard: „For os” i Omslag	1.60
Olaf. Ricard: Tag og Les	4.00
Lauritz Petersen: „En Krise”	2.80
Lauritz Petersen: „En Krise”, i Omslag	2.00
Luthers Bibelske Skattekiste	2.00
Gunnar Engberg: „De unge Aar”	1.80
Martin Rasmussen: „Den gamle Kirkesti”80
Knud Hee Andersen: Naar du beder (Fader- vor) forklaret for de unge90
Jesu Liv i Billeder af Carl Bloch med Tekst af Skov-Petersen	4.80
C. Moe: Naaden og Sandheden	4.00
Vilh. Beck: Paa Livets Vej	3.60
Vilh. Beck: En lille Skattekiste	4.00
Hjemmenes Bogsamling 1918 (Fibiger: Guld- kristne; Ricard: Lær os at bede; Hocking: Det forhaandede Kors)	2.50
Bibelen, Storstile, Ny Oversættelse, Latinske Typer, uden Versledning, presset Læderbind, Guldsnit	4.00
Ny Testamente: Lommeformat, India Papir, Guldsnit	1.50

Man vil bemærke, at Priserne er forholdsvis høje, men de er sat saa lavt, som de herskende abnorme Forhold tillader.

Anmeldelser af de forskellige nye Bøger vil fremkomme i Bladene hurtigst muligt.

Dan. Luth. Publ. House
Blair, Nebr.